

SLOU

Text:
Lucie Suchá Groverová
Foto:
Hana Kalvachová

Měsíc před porodem dcery jsem dostala pěstit do břicha od sestry v ordinaci pražské porodnice u Apolináře. Zdravotní sestra se tímto způsobem rozhodla probudit moje v mateřském lůně spící dítě, když potřebovala natočit monitor. Měla asi pocit, že velmi zodpovědně pracuje, a aby nebylo pochyb, kdo tady dělá něco špatně, dodala ještě: „Co tam dělá? Ono snad chrápe?!“

Tahle rána pěstit odstartovala velikou změnu v mém myšlení. Naše z lásky počaté dítě se proto namísto u Apolináře narodilo doma. S příchodem dcery začal úplně jiný životní styl. Uzavírání starých vyjetých a dosti ojetých kolejí a otevírání nových, v podstatě neprošlapaných cest.

Po letech jsem se vydala s oběma dcerami na dámskou jízdu navštívit na pražských Slou Days módní revolucionářku Kamilu Boudovou, protože si notujeme, vzájemně nás baví naše práce a protože právě od té rány pěstit žiju svým způsobem velmi SLOU s úctou a pokorou k životu.

V šestém patře Kotvy na Slou Days je zboží nejrozmanitějšího ORGANIC - RECYCLED - UPCYCLED - VEGAN - FAIR TRADE - DIVERSE FIBRES - HOME MADE - HAND MADE - MADE IN CZ, EU, SK - ZERO WASTE - ECO-CERTIFIED druhu. Každíčké má svůj příběh a zároveň i důvod, proč vzniklo, co nebo koho má podpořit, jaký má vlastně význam a proč ho koupit. U každíčkého stánku je někdo s nepřehlédnutelným zájmem o věc, kdo ochotně povypráví o všem, co vezmete do ruky nebo na co se jen zadíváte. Vezu se na vlně pocitu, že svět se ještě nezahlánil, protože jsou lidé, kterým na něm skutečně záleží. S nadšením předávám nabyté informace svým dcerám. Ty ovšem až tak nadšené nejsou. Postupem času chápu, že je v tomhle jejich období života zkrátka a dobře zdravým lifestylem neoslovím, s Kamilou si jen zpovzdálí zamáváme a naše trio se vydá zažít ducha SLOU formou dobrého jídla a posezení u řeky.

Ilustrace: Anna Veselovská

Můj osobní plán byl sice trochu jiný, na lidi, se kterými jsem se chtěla vidět a neviděla, jsem se skutečně těšila, ale čert to vem. Prostě jsme spolu, a tak jsem opět šťastná. Až do chvíle, kdy se touha nakupovat udržitelné výrobky s příběhem střetne se zájmem dcer navštívit obchod s bižuterií v nedalekém Palladiu. Zatímco osobní touhy troskotají, nadšení dcer roste. Každá mě z jedné strany chytne za ruku, a tak si pomyslím, že je vlastně jedno, kde a co nakupujeme, ale hlavně že jsme SPOLU.

V bižuterii se ještě v rozpoložení všudypřítomné vstřícnosti SLOU DAYS pouštím do prohlížení nejrůznějších doplňků, čelenek, drátěnek do drdolů a podobných tretek, které si navzájem s nadšením ukazujeme do chvíle, kdy si uvědomím, že nás už nějakou dobu „kdosi“ sleduje. Snažím se to přehlížet, ale zanedlouho to vše zachytí i moje malé slečny a jedna po druhé se dostávají do jakési paralýzy. Prodavačka nám svým pohledem doslova vnucuje, že jsme zlodějky.

I přes svůj věk a schopnost nahlédu jsem zmatená. Ještě před chvílí jsem byla rozhodnutá koupit cokoli – tretka netretka – hlavně ať mají holky radost. Teď jejich ruce zejí prázdnotou, vše je zpátky v regále. „Viky, proč to vracíš?“ Dcera na mě vykuleně hledí. Já zas koukám nevěřícně na prodavačku. „Prosím vás, můžete mi říct, co to děláte?“ ptám se v neskonalem úžasu. „Koukám,“ odpoví knedlík ženského pohlaví. Promiňte mi ten výraz, ale skutečně jsem došla k tomu, že nelze nahradit ničím jiným. „Víte, já chápu, že vám tady lidé asi kradou, ale uvědomujete si, že to, co děláte, je velmi nepříjemné?“ ptám se znova. „To je mi jedno,“ odpovídá žena. Jsem v šoku. Vůbec nechápu, co to prožíváme za situaci. Tolik radosti, tolik nadšení... a najednou jsou z nás zlodějky?

Vybírám opět z regálů alespoň něco z toho, co si holky vybraly, a u pokladny se znovu ptám, jestli si prodávající uvědomuje své chování. Neodpovídá. Chci mluvit s vedoucí. Oznamuje mi, že ona je vedoucí. Beru si tedy kontakt na majitele, kterému následuje

SLOU DAYS

HAUCH GALLERY
Ostrovní 20a, Praha, metro Florenc

23. - 24.11.2018

nakupujte chytře

www.slou.cz

Na Slou Days vás zve Kamila Boudová (autorka sloupku Falešná Pařížanka na vedlejší straně), která Slou days spolupořádá. Přijďte zažít Slou atmosféru.

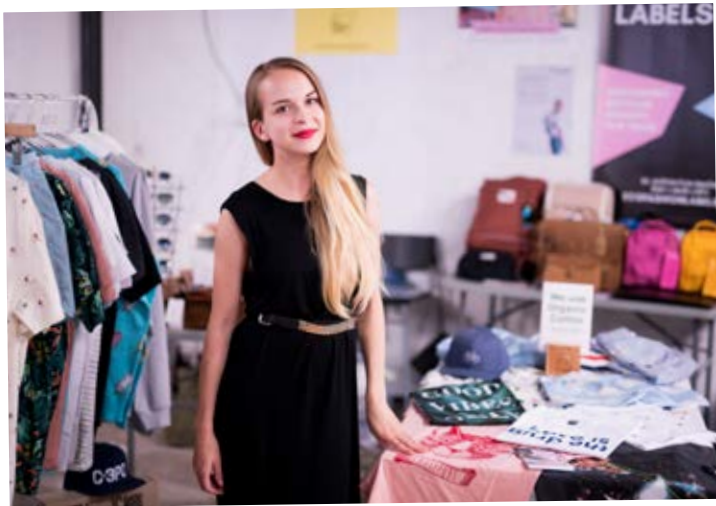
dující den vše, co se stalo, popisují. „Víte, to je prostě pochybení jedince,“ říká mi do telefonu.

Pochybení jedince nám zkazilo zbytek dne. Místo nadšení přišlo veliké, zvláštní zklamání. Z Palladia jsem doslova vyběhla a v uších mi zněly slova mé třináctileté dcery. „Mami, to snad přeháníš, ne?“

Nevím, jestli přeháním, ale jsou místa, kam už nevstoupím. Sama sobě jsem namluvila, že není třeba pořizovat věci se smyslem, hlavně že má člověk přece radost. K pochybení jedince skutečně došlo. Ten jedinec jsem byla já. Stejně tak jako před třinácti lety. Jsou místa, kde zkrátka nemůžete zažít nic jiného než dostat, třeba i pomyslně, pěsti. Abyste se probrali, uvědomili si, že jsou cesty, po kterých vaše kroky zkrátka a dobře nevedou. Abyste zas věděli, že je načase být SLOU. Že je na čase zpomalit, cítit, vnímat a respektovat smysluplnost života ve všech jeho podobách. I když to znamená, že při další návštěvě obchodáku za účelem nákupu čtvrtek pro práci s těhotnými ženami vám hlavou duní otázky: Víš příběh těch čtvrtek? Víš příběh toho papíru? Víš příběhy těch stromů, které jsou v těch čtvrtkách otisknuty? Do uší mi doslova buší příběhy stromů, amazonských pralesů, zvířat, která přicházejí o svá obydlí. Do uší mi volá celá planeta Země. Zastav se. Zpomal. Tudy cesta nevede.

Před třinácti lety se mi zavřela jedna vyjetá kolej, ale otevřela se Cesta, kterou dnes už prošlapávají desítky dalších žen. Někde na té Cestě vznikla i knížka Aby porod nebolel, kterou si jednoho dne koupila i módní revolucionářka alias Falešná Pařížanka Kamila Boudová. Nyní se mi velmi vnímatelně uzavřela kolej další. Beru na vědomí. SLOU BABY. SLOU.

Fotografie ze
SLOU - jaro 2018

Falešná Pařížanka

O životě v hlavním městě módy navzdory vlastním hodnotám

Lidi smysluplné projekty
moc nežerou

Text
a kresba:
Kamila
Boudová

Má životní mise nabírá nové obrysy. Od značek a odborníků se má pozornost přesunula na zákazníky a širokou veřejnost. Chtěla bych s nimi sdílet, jak je ten udržitelný a smysluplný život skvělý! Ale nemám na to slovní zásobu. Ona nějak záhadně asi vůbec neexistuje. Pojem etická móda vyvolává u milovníků fashion alergické reakce, ačkoliv je chemicky úplně čistá a bezpečná.

Musím přiznat, že podobné je to se mnou, zvláště pokud se jedná o jakýkoliv francouzský ekvivalent tohoto slovního spojení. Při vyřčení „la mode éthique“, či snad dokonce udržitelná móda čili „la mode équitable“ mi odporem běhá mráz po zádech a vyprošuji si, aby to bylo jakkoliv spojováno s mou osobou. Přitom ten koncept sám o sobě je tak skvělý! Ale není mnoho lidí, kteří by sdíleli nadšení z jeho obsahu.

Dnes jsem po několika letech zašla do Galeries Lafayette, největšího obchodního domu v Paříži. Po Eiffelovce je to druhá nejnavštěvovanější turistická atrakce. Zvláště vítání tu jsou turisté z Číny. Mají vlastní vchod, kam je chrlí jeden autobus za druhým, a speciální oddělení, kde se jim ve velkém vrací daně z nakoupeného zboží. Zástupy Asiátů s vytištěnými seznamy nejdražších značek čekají ve frontě, aby v luxusních butikách nebylo narváno. Když se po půlhodině dostanou na řadu, mohou v klidu nakoupit kabelky od GUCCI a peněženky od LANVIN. Zvláštní, co někteří lidé považují za luxusní zážitek při nakupování.

Kdybych někde nezahlédla, že Galeries Lafayette zasvětily mnoho energie, času i prostoru smysluplným projektům, ani bych tam nepáchla. Prodrala jsem se mezi davy v přízemí, vynechala jsem první patro plné luxusních kolekcí a v druhém patře jsem vyhledala GO TO GOOD, koncept store s kavárnou, prezentacemi, videi, informacemi... Takové SLOU DAYS, jak je pořádáme v Praze, uprostřed nejslavnějšího pařížského obchodního domu. Byla tam trička z organické bavlny, recyklované boty i bundy od EcoAlf, oblečení pro děti vyrobené ve Francii. A nikdo tam nebyl. Kromě dvou důchodkyň a jednoho páru Asiátů tam nikdo nebyl. Celý obchoďák narvaný k prasknutí, fronty u vstupu i u východu a v sekci dobrá, smysluplná a krásná móda jen osm nohou... vlastně deset, kdybych počítala i ty své.

Vedle Galeries Lafayette je také velké háemko, v jehož prvním patře si prý můžete nechat oblečení opravit a případné fleky a díry zamaskovat výšivkou pod heslem „pečujte o něj“. Dnes jsem to nestihla, ale určitě se zajdu podívat, zda je péče o oblečení, a tedy i o lidi a planetu atraktivnější v podání řetězce. Řetězce, který jen tak mimochodem ve velkém přispěl k problémům, jež se dnes snaží nějak řešit, a přitom dál hledá nejlevnější pracovní sílu v těch nejhorších životních podmínkách. Na jejich oblečení se začíná objevovat „Made in Ethiopia“.